

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,

Warmoesstraat, N°. 208.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRUZEN

VOOR 3 MAANDE

te Amsterdam..... / 7.-

en in Duitse steden franco..... - 8.-

Abonnementen..... / 1.75.

ZEVEN REGELS of minder..... - 25.

Elken regel meer..... - 25.

ZEGEL voor elke advertentie en herhalings..... - 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.EXTRACT UIT DE TWEEDE EDITIE VAN DEN AVONDBODE
VAN DEN 3 MEI, uitgegeven des namiddags ten 2 ure.

Part. Corresp. BRUSSEL 2 Mei. In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden heeft de heer de Theux, minister van Buitenlandsche zaken, eene staatkundige mededeeling gedaan, welke een overzicht bevatte der jongste onderhandelingen te Londen.

Vervolgens zijn de navolgende ontwerpen van wet voorgedragen.

1°. De aanvraag van een crediet van 4,985,000 francs, tot betaling van het eerste halfjaar der ten laste van België gebragte schuld.

2°. Een ontwerp tot terugbetaling van den tol op de Schelde, aan de Belgische schepen en aan die van alle andere natien, met uitzondering van die van Holland.

3°. De aanvraag van een crediet van 300,000 francs, tot goedmaking der kosten van de dadelijke onderhandelingen met Holland.

4°. Een ontwerp, betreffende eene nieuwe regterlijke organisatie en de verdediging der kiesdistricten in Limburg en Luxemburg.

5°. Een ontwerp, houdende bepalingen ten aanzien van de Franse officieren, welke gedurende den oorlog in Belgische dienst zijn opgenomen.

Per Koerier.

Part. Corresp. BRUSSEL 2 Mei.

KAMER DER BELGISCHE AFGEVAARDIGDEN.

ZITTING VAN 2 MEI.

Voorzitter de heer Rayken.

Ten 3½ ure gaat men over tot het appel nominaal, en een kwartier naars later wordt de zitting geopend met de lezing van het proces verbaal der vorige zitting.

De heer de Renesse geeft een kort verslag van de verzoekschriften, welke aan de Kamer zijn gerigt. Vervolgens wordt eene commissie bij het lot verkozen tot het onderzoek der geloofsbrieven van de nieuw benoemde leden.

De minister van Buitenlandsche Zaken bekijmt het spreekgestoelte, en brengt een rapport uit, over de jongste onderhandelingen, welke te Londen zijn gevoerd, en over de omstandigheden, die tot de teekening des tractaats hebben geleid.

RAPPORT.

Mijne Heeren!

Alvorens het tractaat te onderschrijven, dat op den 23 Januarij 1839 door de Conferentie aan het Gouvernement is aangeboden, heeft hetzelfde nieuwe pogingen aangewend, zoo om de daarin vervatte bepalingen te verbeteren, als om de moeilijkheden te voorkomen, welke de uitvoering daarvan zoude doen ontstaan, alsook om de betrekkingen van goede vriendschap te verzekeren, welke voortaan tusschen België en de andere Mogendheden moeten bestaan.

In den laatsten tijd heeft een lid van het kabinet, de heer Nothomb, zich naar Londen begeven, ten einde door middel van mondelinge ophelderingen, waaromtrent men in den raad van ministers was overeengekomen, de instructies volledig te maken, welke door mij officieel aan onzen buitengewonen gezant en minister plenipotentiaris waren gegeven.

Naar aanleiding dezer instructies, hadden er verschillende bijeenkomsten plaats, tusschen de Belgische agenten en de onderscheidene leden der Conferentie. Den 14 April werd door den heer van de Weijer aan deze vergadering de navolgende nota aangeboden. (Zie de MEDEDEELING VAN HET BELGISCHE GOVERNEMENT, in den Avondbode van 23 April, N°. 447.)

De bij deze nota gevoegde annexen zijn van den volgende inhoud:

ANNEXE A. Waarborg voor de bevolkingen van Limburg en Luxemburg.

ANNEXE B. Voorstel van eene speciale wijze van betaling op de Schelde.

ANNEXE C. Voorstel tot eene vermindering van de schuld.

ANNEXE D. Nota ten aanzien van Martelange.

(Al deze stukken zijn bereids in den Avondbode van 23 April N°. 447, medegedeeld.)

Onze gevolmagtigde ontving van de Conferentie het navolgende antwoord. (Zie de VERKLARING DER CONFERENTIE van 18 APRIL, in de 3de Editie van den Avondbode van 22 April N°. 448 te vinden.)

De motiven, welke de steun van de Kamers hadden bepaald, bestonden in al hare kracht.

De gebeurtenissen van buiten, zoowel als de inwendige toestand des lands, maakte eene definitieve oplossing dringend; onze tegenwoordige vorderingen, welke men, even als in de maand November 1831, geheel van de hand zoude hebben kunnen wijzen, hadden overigens tot uitkomsten geleid, zoo niet volledig, ten minste in verschillende opzichten voldoende, daar zij de bezorgdheid deden verdwijnen, welke, ten aanzien van de uitlegging en de uitvoering, aan zekere bepalingen des tractaats te geven, konde worden opgevat.

Dienvolgens werd door onzen gevolmagtigde aan de Conferentie eene nota van toetreding van den navolgenden inhoud aangeboden. (Zie de bedoelde nota in den Avondbode van 26 April, N°. 450.)

De gevolmagtigden der vijf hoven, van deze verklaring acte hebbende genomen, bevestigden zich aan den gevolmagtigde der Nederlanden de navolgende mededeeling te doen:

Foreign Office 19 April 1839.

De ondergeteekenden, gevolmagtigden der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanië, Pruisen en Rusland, hebben de eer den gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden mede te deelen, dat, bij eene nota onder dagteekening van heden, de heer gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen hun heeft verklaard, gemagtigd te zijn tot de teekening, naar aanleiding van de acte van 23 Januarij, van de tractaten tusschen genoemde Z. M. en de vijf hoven en Z. M. den Koning der Nederlanden.

De ondergeteekenden noodigen dien ten gevolge den heer plenipotentiaris van Z. M. den Koning der Nederlanden, om heden met hen en den heer Belgische gevolmagtigde tot de teekening der respectieve tractaten over te gaan.

Zij nemen deze gelegenheid waar, om aan Z. Exc. de verzekering hunner hooge achting te hernieuwen.

SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON,
BULOW, POZZO DI BORGO.

De Belgische plenipotentiaris, vergezeld van den heer Nothomb, begaf zich naar het Foreign Office, alwaar hij de tractaten ondertekende, waarvan ik de eer zal hebben u lezing te doen.

TRACTAAT MET DE NEDERLANDEN.

(Dit staatsstuk is in den Avondbode van 1 Febr. N°. 378 medegedeeld. Men vergelijke daaromtrent de ANNEXE F, in genoemd N°. voorkomende, met het daarbij behoorende Bijvoegsel.)

TRACTAAT MET DE VIJF MOEGENDHEDEN.

(Ook dit tractaat is in den Avondbode van 1 Febr. N°. 378 opgenomen.)

Bij dit tractaat is gevoegd, eene annexe, met dezelfde handteekeningen bekleed, en letterlijk de 24 eerste artikelen van het tractaat behelzende, dat op dien zelfden dag, (19 April) met de Nederlanden is gesloten, en waarvan hierboven is melding gemaakt.

Behalve de tractaten met de Nederlanden en de vijf Mogendheden, is nog eene diplomatische acte van gelijken aard door onzen buitengewonen gezant en minister plenipotentiaris geteekend.

Het was te vreezen, dat hinderpalen de daargestelling der officiële betrekkingen van België met de Duitse Bondsvergadering mogten komen in den weg staan. Dit gevaar had ik in mijne correspondentie met onze legatie te Londen doen opmerken. En ten gevolge van de door hem gedane stappen, verkreeg de heer van de Weijer eene acte van toetreding, waarin België rechtstreeks is tusschen beiden gekomen, en welke de bepalingen betrekkelijk dezelis onafhankelijk- en onzijdigheid op nieuw bevat, en, op eene meer regelmatige wijze, den vastgestellten ruil tusschen Limburg en Luxemburg bekrachtigt. De inhoud van dit belangrijk stuk is als volgt:

TRACTAAT MET DE BONDSVERGADERING.

De gevolmagtigden der hoven van België, Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanië, de Nederlanden, Pruisen en Rusland, op heden tractaten geteekend hebbende, welke gesloten zijn, tusschen de vijf hoven en Z. M. den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, tusschen Hunne Majesteiten, den Koning der Belgen en Z. M. den Koning der Nederlanden,

Groothertog van Luxemburg, en tusschen de vijf hoven en Z. M. den Koning der Belgen, hebben de gevolmagtigden gepast geoordeeld, dat de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruisen, als hebbende volmagt van de Duitse Bondsvergadering, uitgenoodigd wierden, om, voor en in naam van het Duitse verbond toe te treden tot de bepalingen, betreffende het groothertogdom Luxemburg, in de bovengemelde tractaten vervat.

Dien ten gevolge verklaren de gevolmagtigden van Oostenrijk en Pruisen, als de Bondsvergadering, krachtens de voormelde volmagten, vertegenwoordigende, dat het Duitse verbond wel uitdrukkelijk toetreedt tot de territoriale bepalingen, betreffende het Groothertogdom Luxemburg, vervat in de art. I, II, III, IV, V, VI, VII van de annexes der tractaten, welke op heden gesloten zijn, tusschen de vijf hoven en Z. M. den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, en tusschen de vijf hoven en Z. M. den Koning der Belgen, alsmede in de zelfde artikelen van het tractaat, gelijktijdig geteekend, tusschen Z. M. den Koning der Belgen en Z. M. den Koning der Nederlanden. Groothertog van Luxemburg, — en zij aanvaarden jegens de hoven van België, Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanië, de Nederlanden, Pruisen en Rusland, namens het Duitse verbond, de verplichting, dat dit laatste zich in alles gedragen zal naar de bepalingen der gemelde artikelen, waarvan de inhoud, in zooverre zij het Duitse verbond kunnen aangaan, hier woordelijk volgt.

(Hier volgen letterlijk de I, II, III, IV, V, VI, en VII artikelen van het tractaat der XXIV artikelen, medegedeeld in het bijvoegsel tot den Avondbode van 1 Februarij 1839.)

De gevolmagtigden van België, Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanië, de Nederlanden, Pruisen en Rusland, accepteren, krachtens hunne volmagten, voor en in naam hunner wederzijdsche hoven, wel uitdrukkelijk, de bovenstaande toetreding van wege het Duitse verbond.

De tegenwoordige acte van toetreding zal geratificeerd worden door de hoven van België, Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanië, de Nederlanden, Pruisen en Rusland, alsmede door het Duitse Verbond, bij een besluit van de Bondsvergadering, waarvan zoo vele expeditiën zullen gemaakt worden, als er afschriften noodig zijn. De wederzijdsche acten van ratificatie zullen uitgewisseld worden te Londen, binnen den tijd van zes weken, te rekenen van den dag van heden, of vroeger, indien het zijn kan, en ten zelfden tijde, waarop de ratificatiën van de drie bovengemelde tractaten uitgewisseld zullen worden.

Ten blijke waarvan, de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige acte van toetreding hebben geteekend, en met hun wapenzegel bekrachtigt.

Gedaan te Londen, den negentienden April, van het jaar der genade achtien honderd negen-en-dertig.

(L. S.) SYLVAIN VAN DE WEYER, (L. S.) SENFFT,
(L. S.) BULOW.

(L. S.) SENFFT.

(L. S.) SEBASTIANI.

(L. S.) PALMERSTON.

(L. S.) DEBEL.

(L. S.) BULOW.

(L. S.) POZZO DI BORGO.

De uitwisseling van de ratificatiën der acten, welke ik u heb medegedeeld, moet geschieden binnen zes weken na den dag, waarop de teekening heeft plaats gehad, en de verschillende ratificatiën moeten gezamenlijk uitgewisseld worden.

De minister van Binnen- en Buitenlandsche zaken,

De Ridder DE THEUX DE NEIJLAND.

Na het doen dezer mededeeling, heeft de heer de Theux verschillende wetsontwerpen voorgedragen, waaronder de volgende meer bepaald de aandacht tot zich hebben getrokken.

Eene aanvraag tot een crediet van fr. 300,000, ten behoeve van het departement van Buitenlandsche zaken, strekkende tot goedmaking der kosten van de dadelijke onderhandelingen met Holland.

Na den heer de Theux, heeft de heer Nothomb een ontwerp van wet, betrekkelijk eene nieuwe regterlijke organisatie en de verdediging der kiesdistricten in Limburg en Luxemburg, voorgedragen.

Vervolgens heeft de heer Desmazières, minister van Financiën, aan de

MENGELWERK.

PHILIPS EN ALOYZA.

1572.

(Oorspronkelijk. — Vervolg.)

III.

Dit ondervonden ook de jonge lieden, van wie wij spreken; want op zekeren dag ontving de ridder VAN CHATEAUNEUF eene uitnoodiging van CATHERINA, om aan het Hof te verschijnen en zijne dochter, wier schoonheid aldaar bekend was geworden, te begeleiden, opdat zij in het vrouwelijk gevolg der Koningin haren rang mogt nemen. Dit vleijend verzoek, hetwelk als een bevel kon gelden, moest den vroegeren hoveling aangenaam zijn, en hoewel hij eenigen tijd aarzelde, zijn kind aan de verleidingen der wereld bloot te geven, zoo overwon toch in het eind de vaderlijke hoogmoed, en bereidde hij zich aan de bevelen der Koningin te gehoorzamen. De smekingen der beangste ALOYZA, de liefde, die haar aan de plaats harer geboorte boeide, niets baatte tegen den wil des vaders, en zij werd genoodzaakt hem naar de hoofdstad te volgen, alwaar het hof zich toen ophield, na alvorens PHILIPS van hare onverbreekbare trouw in het midden des hofgevoels, dat hij zoo zeer vreesde, plegtig verzekerd te hebben.

Paris was op dit ogenblik in de volle verwachting der weldra te vienden feesten. Men was nu eindelijk tot een bepaald besluit gekomen, en HENDRIK VAN NAVARRA zoude met MARGARETHA VAN FRANKRIJK verenigd worden, zoodra de voorbereidselen tot de trouwplegtigheid gereed zouden zijn. De Koninginne-moeder zag met ongeduld de voltrekking van dezelve te gemoet, als in verband staande met hare afgrijpselijke plannen, en de Koning, wien het uitsiel thans ook begon te vervelen, wilde zijne zuster niet geweld dwingen, het altaar te naderen, om hare hand aan HENDRIK te schenken. (3)

Bij een venster van het Koninklijk paleis zat de beminnelijke prins van

FRANKRIJK in diep gepeins verzonken; hare blanke hand ondersteunde het nedergebogen hoofd, terwijl hare blikken zonder opzettelijk oogmerk in de rondte weiddin. Zij dacht na over de verandering, welke haar lot moest ondergaan, en sombere denkbeelden benevelden haar anders onbekommerd en open gelaat. De gedaante des altoos beminden GUY'S zweefde steeds voor hare geest, en met dezelve vermengden zich de niet minder edelaarige trekken des konings VAN NAVARRA. Binnen kort zoude deze zijne intrede in Paris doen, om de feesten zijner echtverbintenis bij te wonen, en MARGARETHA als zijne gemalin te begroeten. De jonkvrouwe VAN CHATEAUNEUF, in haar gevolg door de Koninginne-moeder geplaatst, verwijde op eenigen afstand, en hield zich met vrouwelijk handwerk onledig. Het lieve meisje had spoedig de genegenheid der vorstin gewonnen, en was voor haar een onmisbaar gezelschap geworden, dat zij ongaarne verloor; de treurigheid, die somwijlen ALOYZA's gelaat verdouerde, en waarvan de oorzaak aan MARGARETHA niet onbekend was, had deze vriendschap nog meer gevestigd, daar beide deze jong- vrouwen tegen de kwellingen der liefde moesten worstelen. Sedert ALOYZA het vaderlijk kasteel verlaten had, waren de vreugde en schuldlooze dardelheid van haar geweken, die haar eertijds overal vergezelden, en scheen zij te wijpen onder diepe neerslagtigheid. — Gelijk het nederig vooltje, in het gras verschenen, met lieflijke kleuren prikt, veronachtzaamd door den voorrijganger, en door die veronachtzaming zelve schooner voortbloeit, zoo had ook ALOYZA gelukkige dagen gesleten in de eenzaamheid harer vroegere woning, maar nu zij opgemerkt was geworden, en uit dezelve gebannen, nu scheen zij hetzelfde bloempje te evenaren, wanneer het, geplukt en van den stengel gereten, door eene vermetele hand is weggeroofd.

De Prinses, uit hare onwillekeurige mijnering ontwakende, bemerkte hare vriendin, en deze naderbij roepende, sprak zij haar in dezervoegde aan:

«Hoe nu, mijne waarde! altijd nog zoo droevig! altijd nog die donkere en betraande blikken, in welk wil der vrolijkheid van dit paleis en van de hoffelijkheid, waarmede uwe schoonheid wordt begroet?»

«Ach!» antwoordde deze, «kan ik deelen in die vreugde, wanneer ik, van alle mijne betrekkingen gescheiden, mij hier alleen bevind, en immer een gevoel met mij omdraagt, dat mij foltert en geen rust laat? Ware ik slechts gebleven in onze schoone landouwen, dan had ik niet dat hartzer

gekend, dat mij thans pijnigt. Uwe goedheid, o mijne beschermster! kan nog eenige verlichting aan mijne smart geven, en mij doen vergeten, wat ik lijde. En gij, Vorstin! gij, die welhaast uwe vrijheid zult verliezen, en ik weet het, daar zoo grooten prijs op stelt, hebt dan ook gij geene studie tot verdriet?»

«Zoude ik die niet hebben? Geloof mij, het is niet onder het purper, dat het genoezen schuilt en de rust bestaat. Helaas! ik ben minder vrij dan de minste der ingezetenen dezer stad; en de wil eens broeders, welke ik moet opvolgen, schrijft mij welken voor, die ik, mijns ondanks, moet gehoorzamen. De gemaal, diep de staatkunde mij opdringt, zal welhaast hier zijn, en dan is alle hoop vervlogen!»

«Maar hij is een dapper held; HENDRIK VAN NAVARRA is geenszins een tyran. Schoon nog jong, is hij reeds beroemd, en zoo ik weleer gehoord heb, rekent het zich ieder tot eer onder zijne volgelingen geteld te worden.»

«Het is zoo; maar kan ik hem liefde schenken, kan ik hem achten? Neen! het zijn gehate kluisers, welke men voor mij smeedt: alles, alles schijnt mij te ontvallen!»

«Ach! mevrouw, spreek niet alzoo, de toekomst lacht u tegen; wie kan gissen, welke vreugdevolle dagen gij nog beleven zult. Maar mij, arme verlatene, die niets verneme van hen, die mij dierbaar zijn, mij blijven slechte tranen en bittere droefheid over!»

«Zijt gerust. ALOYZA,» zeide MARGARETHA nu, met meer opgeruimdheid, dewijl hare vrolijke inborst zelden toefte, dat zij zich lang met sombere overdenkingen bezig hield. «Zijt gerust, wat er ook geuren moge, gij zult mij altoos vergezellen, en wij zullen dan gezamenlijk de wisselvalligheden van het lot kunnen dragen. De keuze van mijnen hofstoel is mij overgelaten, en gij zult daarin niet vergeten worden.» Bij deze vriendelijke toespraak, reikte zij harer vriendin de hand, en liet scheen, alsof de bemoeidigende taal der Vorstin de opwelling des verdriets had weggevaagd; ten minste de zwaarmoedigheid, die te voren ALOYZA'S trekken verduisterde, maakte plaats voor de uitdrukking der dankbaarheid en herlevende hoop.

Weinige dagen na dit onderhoud kwam HENDRIK VAN NAVARRA in de hoofdstad aan. Gevolgd door een groot aantal Hugenoten, waaronder men de dapperste en beproefde krijgshelden telde, reed hij de poorten binnen, en werd door KAMEL en zijn hof met buitengewone heuschheid ontvangen,

(3) Zie LACRETELLE Hist. T. II, pag. 294. Hoofst. HENDRIK DE GROOTE.

Kamer een ontwerp van wet aangeboden, waarbij een crediet van 4.985,060 fr. wordt aangevraagd tot betaling van het eerste half jaar der ten laste van België gebragte schuld.

Deze minister heeft ook een ander ontwerp van wet ter tafel gebragt tot terugbetaling van den tol op de Scheldevaart aan de Belgische schepen en aan die van alle andere natien, met uitzondering van die van Holland.

Eindelijk heeft de minister van oorlog een ontwerp van wet voorgedragen, betrekkelijk zijn de bepalingen, waarbij sommige bepalingen worden vastgesteld ten aanzien der Fransche officieren, welke gedurende den oorlog in België dienst waren verricht.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 30 Mei. De gala-representatie op gisteren avond in den Franschen schouwburg alhier, welke met de tegenwoordigheid van Z. M. den Koning, en van H. K. H. de prinses Albert van Pruisen is vereerd geworden, had reeds vroeg eene talrijke en aanzienlijke menigte naar den schouwburg gelokt.

Bij het verschijnen der vorstelijke personen rees het geheele publiek op, en gaf staande, door levendige en herhaalde toelichtingen, zijne vreugde op de onduubbelzame wijze te kennen. Ook was dit het geval bij de toespeling, welke de geestige toneelspeler Lhérie op de woorden: *Orange et Guillaume* maakte; terwijl de geestdriftige bijval, welke daaraan ongeparig te bruyt viel, tot een onwidersprekelijk bewijs strekte, dat de overvloedigste trotsch op is, Oranje op den troon der Nederlanden, en Willem in zijne getrouwe hoofdstad te zien.

Zigtbaar waren Z. M. en Hoogstdezelfs dochter getroffen door deze blijken van toegenegenheid voor hun Doorluchtig Huis.

H. K. H. de prinses Albert is heden morgen uitgereden, en heeft onderscheidene gedeelten der hoofdstad, en ook, naar wij vernemen, het museum van schilderijen, bezocht.

Naar men vernemen, zal het vertrek van den schout bij nacht Rijk, gouverneur-generaal der West-Indië, op den 10 dezer plaats hebben.

GRAVENHAGE 2 Mei. De zes uitstekende fraaije, zwarte paarden, van echt Vriesch ras, welke door de stad Leeuwarden aan Z. K. H. den Erfprins van Oranje, bij gelegenheid der aanneming der eedverbintenis van Z. K. H., zijn aangeboden, zijn heden aan het Huis ten Bosch aangekomen, waar dezelve voorerst zullen blijven.

Heden ochtend is van hier naar Gouda gemarcheerd een transport van alhier verpamelde lotelingen, omtrent 300 man sterk, bestemd naar het depot-batalion der 14de afdeling infanterie aldaar.

VLISSINGEN 30 April. Heden is Zr. M. nieuwgebouwde stoomboot *Etna*, op 's Rijks wett, in tegenwoordigheid van een aanzienlijke volksmenigte, met het beste gevolg van stapel gelaten.

Part. Correspond. EINDHOVEN 2 Mei. De inspectie op de Kemptenbrücke, tusschen Boxel en Oosterwijk, welke gisteren heeft plaats gehad, is bijzonder groot en luisterrijk geweest. Ten 9½ ure waren alle troepen aldaar in vijf linien geschaard. De eerste bestond uit de 1ste brigade van den Erfprins van Oranje (7 bataillons); de 2de, uit de 2de brigade van den generaal-majoor van der Duyn (7 bataillons); de 3de, uit 2 regementen kurassiers en 1 regement huzaren; de 4de, uit 2 regementen drapondiers en 1 regement huzaren; de 5de, uit 10 batterijen artillerie.

Niet lang nadat al de troepen bijeen waren, kwamen de doorluchtige Vorsten aanrijden, en zonder zich op te houden, reden zij eerst de geleidelijke der verschillende corpsen langs; aan het hoofd bevond zich Z. K. H. de Grootvorst, kroonopvolger, en aan deszelfs rechterhand Z. K. H. de Prins van Oranje. De Grootvorst was in Russisch uniform gekleed en droeg slechts ééne orde, namelijk het Groot-Kruis van den Nederlandschen Leeuw. Na den afloop der inspectie, gedurende welke de muziek der corpsen het Russische volkslied speelde, plaatsten zich de vorsten, met uitzondering van den prins van Oranje, op een punt, alwaar de troepen voor Z. K. H. den Grootvorst defileerden; Z. K. H. de prins van Oranje, na zich eenigen tijd aan het hoofd der troepen te hebben gehouden, keerde naar het Doorluchtig gezelschap terug, en bleef daar, totdat de inspectie was afgelopen. Naast hem. De staf van Z. K. H. den prins van Oranje was schitterend, en ook Z. K. H. de Grootvorst had een talrijk gevolg van officieren in verschillende uniformen bij zich. De infanterie heeft eenmaal, en de kavallerie en artillerie hebben tweemaal voor Z. K. H. den Grootvorst gedefileerd. Z. K. H. de Grootvorst en Z. K. H. de prins van Oranje hebben hunne bijzondere tegemoetkoming over de houding en exercitiën der troepen betuigd. De manoeuvres der rijdende artillerie werden, zowel bij het van front veranderen, als het vuren met losse kardoesen, bijzonder snel en juist uitgevoerd. Zij verwierpen lofspraak op lofspraak, even als de grenadiers, die, nadat de troepen gedefileerd hadden, nog in het bijzonder exercitiën voor Z. Keiz. H. den Grootvorst ten uitvoer bragten. De commandant van dat corps, Z. K. H. prins Alexander, tweede zoon van Z. K. H. den prins van Oranje, gaf zijne bevelen met eene bedaardheid en nauwkeurigheid, die de algemeene verbazing wekte. Oude en kundige officieren verzekerden bij herhaling, dat zoen dezer jongen Prins niet te veel lof daarvoor kon toezwaaijen, ja, dat Hoogstdezelfs commando onverwachtelijk was. De Russische landing, waarmede Z. K. H. te paard zit, werd door al de aanwezende officieren der kavallerie bewonderd, en beloofd, dat deze prins een uitmuntend ruiter zal worden.

Ongeplukken hebben er bij gelegenheid dezer inspectie niet plaats gehad; althoe het rijtuig van den predikant van Oirschot, den heer Bloemen, dat zich te naby gewaagd had, door het in aanraking komen met een stuk hout, oververstoort, doch niemand der zich in hetzelfde bevindende personen is daarbij eenig letsel bekomen.

Naar men vernemen, zullen de Prinses en officieren van Hoogstdezelfs gevolg, op den 3den dezer, naar Parijs vertrekken, om ten huize van Z. D. H. den Hertog van Saxen-Coburg, het middagmaal te gebruiken.

De huzaren, dien te Strippegen, staen in den buik werd toegebragt, waarvan ik in mijnen laatste brief melding maakte; in weinige oogenblikken nadat die brief op den post was bezorgd, overleden.

Part. Correspond. NIJMEGEN 2 Mei. Gisteren is alhier, inognito gepas-

seerd Z. K. H. Prins Frederik van Pruisen, en de wapenschouwing op de Kemperheide bij Tilburg.

Z. K. H., beschermder der schuttersvereniging te Cleef, heeft aan dezelve 1,000 Th. geschonken, tot den aankoop der tent.

Te Cleef zijn twee jongens, (broeders) welke als de oorzaken van den jongsten brand verdacht zijn, in hechtenis genomen.

BRUSSEL 2 Mei. Vorst Leopold is heden naar zijn kasteel van de Ardenen vertrokken, en zal aldaar, naar men meent, acht dagen verblijven.

Ten gevolge van de tekening des tractaats, zullen eenige nieuwe diplomatische betrekkingen moeten vervuld worden. Voor het gezantschap te St. Petersburg zoude de baron E. de T'Serclaes, secretaris generaal bij het departement van Buitenlandsche Zaken, bestemd zijn.

Men verzekert, dat de heer Lalain, onze gezant te Madrid, binnen eenige dagen naar de Spaansche hoofdstad zal vertrekken, met instructiën, betrekkelijk de belangen der houders van Spaansche fondsen.

Bar koerier is heden met dépêches naar Weenen vertrokken. Men vermoedt, dat hij overbrenger is van instructiën voor onzen gezant aldaar, den heer O'Sullivan de Grass, die zich nog altijd buiten officiële betrekking in de Oostenrijksche hoofdstad bevindt.

FRANKRIJK.

PARIS 1 Mei. Omtrent de ministeriële crisis bestaat bij voortdurend dezelfde onzekerheid, en is het gerucht alomtegenwoordig, dat daaraan nog niet zoo spoedig een einde zal worden gemaakt.

Desmettemin wordt er veel gesproken van een combinatie van het regter centrum, waaraan de aanwyligke Schier, hertog de Dupleix, de heren Duchâteau, Gasparin, Cunin Gridaine, Sauzet, Teste en de admiraal Mackau zouden deel nemen.

De viering van den naamdag des Konings wordt door het schoonste weder begunstigd, en alles heeft alhier een feestelijk aanzien.

De bevolking stroomt naar de *Champs Elysées*, den tuin der Tuileriën en de Boulevards, alwaar openbare vermakelijkheden zullen plaats hebben; en niets duidt aan, dat deze dag door de woelingen der partijen zal worden ontsierd.

De dag, waarop de doop aan den jongen graaf van Parijs zal beëindigd worden, is nog niet met zekerheid bepaald. Eerst had men gesproken van den 15 Mei aanstaanden; doch het schijnt, dat de plegtigheid eerst later zal plaats hebben.

De *Revue des deux Mondes* behelst een artikel over de Hollandsch-Belgische aangelegenheden, waarin met veel ophef wordt gesproken van de eendracht en vreedzame oplossing van de, zoo als de *Revue* zich uitdrukt, *formidabele* kwestie.

Voorts geeft de *Revue* ook te kennen, dat de voorrechters van den tegenstand, zoo in België als in Frankrijk, zich steeds omtrent den waren stand van zaken hebben bedrogen, dewijl de mogelijke optreding van den heer Thiers in het bestuur daarop geene verandering zal brengen.

Heden nacht is alhier een koerier uit Madrid aangekomen, welke met dépêches betrekkelijk eene nieuwe lezing zoude belast zijn.

Het comité uit de houders der Spaansche fondsen te Parijs heeft der Kamer van Afgevaardigden aldaar het volgende adres aangeboden:

AAN DE KAMER DER AFGEVAARDIGDEN.

Mijne Heeren!

De gedeeltes van de houders der Spaansche fondsen komen op nieuw uwe ondersteuning bij het Ministerie inroepen; ten einde te verwerven, dat hetzelve ter gunste hunner lastgevers tusschenbeiden komt bij het Spaansche gouvernement. De Kamer, waarin zij door het sedert drie jaren ophouden der interest-betaling gedompeld zijn, maakt hen de afgeheele belangstelling en aandacht der Kamer waardig; want het is niet voor actio-handelaars (agiotiers), zoo als men onlangs zeide, dat wij uwe belangstelling moeten richten op de Kamer bij tijds te redden; maar het is voor vaderlandslievende huishouders, waarvan sommige houders van Spaansche fondsen zijn, ten gevolge der trouweloosheid, die de laatste omwenteling hun voorloop heeft, en die, steunende op het tractaat der quadruple alliantie, hebben geloofd aan de inspraak van hunne overeenstemming gehoor te kunnen geven en uit hunne beurs tot het daartellen van eenen constitutionelen regeringsvorm in Spanje behulpzaam te zijn. Zult gij hen ter prooi aan ellende en wanhoop geven, omdat zij gedacht hebben door zoodanig te handelen de bedoelingen van het Fransche gouvernement te bevorderen? Zult gij hen straffen, omdat zij vertrouwen hebben gesteld in een Ministerie, dat zich als aan de strikte naleving der tractaten gehecht aankondigde.

Het is geen oorlog, mijne heeren, een oorlog ter bevordering hunner belangen, welken zij vragen; zij kennen de rampen, welke hij na zich sleept, te goed, dan dat zij het vaderland in wilden wikkelen; maar eene volkomen en afgeheele uitvoering van het tractaat der quadruple-alliantie; eene registratie van de vrijzinnige uitvoering, die aan de rampen, welke Spanje verwoesten, een einde maakt, en het veroorlooft zijne financien in de schaduw van den olif des vredes te herstellen.

Wanneer men, voor eene zoo betwistbare vordering van 3 à 4 millioen, Mexico den oorlog aandoet, en onze manschappen, onze schepen en onze handel aan al de onheilen bloot stelt, die daarvan de gevolgen zijn; zal men dan niet denken voor eene menigte achtzinnige personen, wier geheele bezigheid in Spanische fondsen bestaat? Verdient een Rijkstaal van den aard, in het Schiereiland bedolven, en aan onze nijverheid door den burgeroorlog onttrokken, minder belangstelling dan de armzalige geschenken, voor welke wij het brandend klimaat van Zuid-Amerika en de geregeld terugkerende getaren van de gele koorts trachten.

En wanneer zult nu aan het handhaven der eer en van het belang de pligten der menscheitheid paren, zoo dan Frankrijk deszelfs magtige stem niet doen hooren, om die verdelgende woorden te doen ophouden, welke, onder den naam van repesailles, behalve in de eeuwen der barbaarsheid, zonder voorbeeld zijn.

Frankrijk zoudna de restauratie dertig duizend man, en besteedde drie

honderd millioen, om de ongelukkige Hellenen voor het zwaard der Turken te beveiligen. Zal Frankrijk na de revolutie minder groot, minder edelmoedig zijn; zal het minder doen voor eene beviende naburige natie, aan welke het door de heiligste verplichtingen en de plegtigste tractaten is verbonden, wanneer bovenal het lot van duizenden Franschen aan de rust en het geluk dien natie is verbonden.

Zouden deze beschouwingen nog minder kunnen uitstreken, maar wij geloven daaromtrent genoeg gezegd te hebben, om u te overtuigen, dat alle lipofdebegrippen, die het materiele beheerschen en de menschen belemmeren.

MENSCHENRECHT, EER, ALGEMEEN BELANG.

zich vereenigen om voor ons verzoek te pleiten. Wij durven dus de hoop koesteren, dat gij hetzelve met de ondersteuning uwer verheven welwillendheid bij het Ministerie zult verwaardigen.

Onder dit stuk, dat de dagteekening van 7 April draagt, bevinden zich de handteekeningen der heeren:

BAUDOUIN, chef de division bij de administratie der registratie en domeinen; ALPH. DUPRÉ, grondeigenaar; HUBERT, grondeigenaar; baron DU CLUZEAU DE CLERAUT, doctor; PARADIS, president der commissie, 15, passage Saint-Marie.

ENGELAND.

LONDEN 1 Mei. De Parlementsittingen van eergisteren en gisteren hebben weinig belangrijks opgeleverd. In het Lagerhuis heeft men eergisteren over een nieuwe wet op de gevangenis en berandlaagd, en eenige artikelen van dezelve aangenomen. Lord John Russell heeft bij deze gelegenheid kennis gegeven, dat het gouvernement voornemens is, eerlang het bouwen van een model-gevangenis voor te stellen, doch nog niet had kunnen besluiten tot het daartellen eener inrigting, om de gevangenen, nadat zij hunne straf geleden hebben, bij het wederkeeren in de maatschappij van de middelen te voorzien, om zich een eerlijk bestaan te verschaffen. Hij erkende, dat velen hunner, bij gebrek van zoodanige middelen, tot hunne vorige misdaden terugkeerden, doch meende, dat het gouvernement, door hun die middelen te verschaffen, eene onbillijkheid begaan zoude, ten aanzien van die duizenden, die dezelfde behoefte hebben, en nogtans nimmer eenige misdaden hebben gepleegd. Een groot gedeelte van den avond is besteed aan de beradslaging over de nuttigheid of schadelijkheid van het afzonderen der gevangenen, en over de hier en daar in zwang zijnde veroordeeling tot stilzwigen.

In het Huis der Lords sprak lord Brodgham gisteren in het breede over de vrijheid van de drukpers op Malta, en deed eene motie, dat de daaromtrent gemaakte ordonnantie door H. M. mogt worden afgekeurd, welke motie echter, voornamelijk ten gevolge van eenige aanmerkingen van lord Wellington, weder is ingetrokken.

In het Huis der Gemeenten gaf lord Stanley dienzelfs kennis, dat hij voornemens was, eene motie te doen, met betrekking tot het plan van het gouvernement aangaande de nationale opvoeding, en herhaalde lord John Russell de verzekering, dat de Canada-bill Maandag aanstaanden door hien zou worden ter tafel gebragt.

Zaterdag 11, is aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken des middags een kabinetsraad gehouden, waarbij, met uitzondering van lord John Russell, al de ministers tegenwoordig waren.

De hertog van Wellington, van wien men gezegd had, dat hij ongesteld was, heeft eergisteren namiddag, langer dan een uur, eenen afzonderlijken vrienden in de tuinen van Apsley House gewandeld. Gedurende dien tijd, stroomden aanhondend volksmenigten derwaarts, om den trots der natie te zien. Overal, waar de hertog zich vertoonde, ontving hij bewijzen van achting, en beantwoordde hij de begroetingen op de welwillendste wijze.

De nu ontvangen brieven uit Oost-Indië voegen weinig toe tot het nieuws, dat men met de eerste bezending reeds vernemen heeft. In vele derzelve wordt de staatkunde van het Engelsche gouvernement, om den wraaken Shah, Sojah, op den troon van Cabul te willen plaatsen, ten sterkste afgekeurd, als een poging tot de opheffing der overige grenstaten, zoo men als van die, welke aan de Indische afzettingen, en aan de afzettingen nemen. Men meldt nog, dat het schip *Welleley* niet naar de Perzische golf was gezonden, om de vastgeraakte stoomboot *Semiramis* ter hulp te komen, zoo als vroeger gemeld is, maar dat de bestemming van dat omliep-schip was, om Bushire te gaan innemen, ten gevolge van de kwade behandeling, den Engelschen resident, kapitein Hennell, aldaar aangedaan. Het gouvernement der Burmezen wordt gezegd alreeds behalve vriendschappelijk tegen Engeland gezind te zijn. Kolonel Benson, de Engelsche resident aldaar, moest allerlei kwade beïndeling verduren, en men had hem zelfs te kennen gegeven, dat hij beter zoude doen Ava te verlaten, dan daar langer te blijven; doch vrezende, dat zijn vertrek onmiddellijk door het beginnen der vijandelijkheden, waarop het gouvernement nog niet voorbereid was, gevolgd zoude worden, had hij besloten zich nog eenigen tijd in geduld te oefenen. Men heeft zich verzekerd, dat de moord van kolonel White in Assam op aanhijting der Burmezen gepleegd is, welk verraderlijk volk al wat mogelijk is doet, om de Engelschen te beledigen en te snuiken. Volgens het algemeene gevoelen te Calcutta, kan het niet missen, of Engeland zal ook met de Burmezen in oorlog komen, om welken te voeren men Europese troepen zal noodig hebben, dewijl de inlandsche niet te vertrouwen zijn. Het bericht van eene nieuwe belegering van Herat, door Perzische troepen, wordt weinig geloofd. De Britsche kooplieden op Java klagen zeer, dat er in die kolonie weinig afvalk is voor Engelsche goederen.

Volgens berichten uit Perzië, te Konstantinopel ontvangen, trok de Shah een leger in de nabijheid van Tabriz bijeen, en deed deszelfs eerste minister, Hefzi, eene reis door de provincie, ten einde, als een tweede O'Connell, door toespraken, het volk tegen het Britsche gouvernement op te rijzen. Binnen veertien dagen tijds zijn vijf Russische koeriers van St. Petersburg te Teheran aangekomen.

De *Times* van gisteren bevat een uitvoerig verslag van den laatste veldtocht der boeren te Port-Natal tegen de Zoolas, door den bevallighe

Yelen hadden zich nevens hem geschaard, daar zij hem als den eenigen slaan in den neteligen toestand, waarin zij verkeerden, erkennen; anderen weder om het luisterrijk onthaal bij te wonen, dat bereid werd. De allergrootste behaageling, die den Hugenoten anders kort te heurt viel, was den wraak van de meesten in slaap, zoodat de opperhoofden dezer partij zich vol genot namen, naar zijne begaafte, alwaar de koninklijke familie hun met eene schijnbaarlijke behaagde, en een reukende overvloed. Sommigen hoopten haare dezes verandering van gezindte de geestesverandering, die dezelve te vore had, en te vore was, en opmerkten een gemiddeld tot koninklijk zijn; zij bleven steeds op hunne beest, en vermeden voornamelijk zich te veel op den voorgrond te plaatsen. Het talrijke gedeelte echter, de gestadige twisten, en inwendige bewegingen der hande moeste, gaven zich aan de vleugelde hoop over, en waanden, dat nu alle verdeeldheid door eenen ganschen ommekeer van zaken zoude ophouden. Die dromen zij vergat, dat godsdiensthaat de ergste van allen is, dat hij alles tot zijn deel geboort acht, en steeds zijne schreden merkt met het en moord. De slagtoffers, welke bereids gevallen waren, en wier dood maar al te duidelijk aan verstand konde toegeschreven worden, hadden de oogen der lijdelscheuigen gebeten te openen, en den afgrond moeten aanwijken, om wiens rand zij zorgeeloos beestraden; doch de vooringenomenheid, welke CATHARINA vreesde, beëindigde de schranderten. Het was de sierlijke bloem, wier aangename geur het zintuig des reuk bezwaart, maar wier veragtelijke uitwaseming den onbedachtzame met een wissel dood bedriegt; hij is gered, zoo hij nog bij tijds zich aan de verlekking kan onttrekken, maar zonder twijfel verloren, indien hij zich door de verdelgende werkeindheid laat overmeesteren.

In den rei van HENDRIK volgheden, bevond zich een edelman, die, met al zijn verlangen, het tijdstip had tegemoet gezien, dat hem binnen de muren van Parijs zoude brengen. Den marquis VAN BEAUVILLERS was het gelukt, zijnen zoon, onder de bescherming des Konings van Navarra te plaatsen, en PHILIPS, die thans zijne begaafte verheerlijking, nam getuigt het voorstel aan, dat door dezen vorst aan de voornaamste Hugenoten gedaan werd, en vergezeld hem naar Parijs. De jongeling, hopen zijne ALOZZA aldaar te ontmoeten, werd geslingerd door verschillende gewaarwordingen; hij had te veel vernomen, nopens de verleidingen, waarvan de jonge ontkennende schoneen, die CATHARINA VAN MEDICIS omringden, wa-

ren blootgesteld, om niet door angstige voorgevoelen bekneld te worden. Het was te overbekend, dat deze vorstin de jonkvrouwen, welke haren stoet vormden, dikwerf gebruikte als lokken voor de eene of andere gevarigke tegenpartij, opdat dezelve, gevangen in de lijn gesponnen netten der voorwielige beïndeling, minder rees mogten inkeeren. Deze aanslag op de standvastigheid der edellieden werden herstat met een goeden sluiting bevestigd; en CATHARINA zag met gebogen menigvuldigen krijgsman zich bukken voor de soot donker deet Streth. Dit was niet verhoogen gebleven voor PHILIPS, wi hij, die ook de magt der schoonheid kende, bij docht het vergete. Mogelijk was zijne ALOZZA tot zoodanig spel overkomen geworden; misschien had zij, door ijdelheid vervoerd, hare eedert vergeten, en de behelssamehand aan menigvuldige trekken geboden. O! wanneer zulke grievende denkbeelden hem pynigden, dan werd hij wroeging en met zijn lot ontweden, dan haakte hij slechts naar de oplossing der twijelingen; maar dan rees ook de bevalige gedaante van ALOZZA, die denkers gedachten heen: de herinnering aan hare stille, moede grootsheid, aan hare vlekkeloze reinheid, verbande de schimmen des wantrouwens, en met meerder blijdschap kon hij denken aan het naderend vergeten.

IV.

Des avonds vereenigde zich het Hof in de vertrekken der Koninginne-moeder. De hovelingen waren talrijk opgekomen en vulden de ruime, praetig-zal, waar Malianische weelde met Franschen smaak wedijverde, en waar heldere spiegels de schoone, die zich hier bevonden, dubbel terugkaatsen. Het aanzienlijk gezelschap verwijde aldaar ter ontvanging van HENDRIK en MARGARETHA, ter wier eere CATHARINA deze bijeenkomst had ingesteld, daar er nog eenige dagen moesten verlopen, eer het hooft van welk stond voltrokken te worden. De nieuwsgierigheid had menig hovingen dezen avond naar het paleis gevoerd, om te bespeiden, op welke manier het edel paar zich zoude gedragen, d'wyl ieder wist, dat de genegenheid der prinses niet ten voordeele van HENDRIK gestemd was. Doch, hoe konden die met goud en edelgesteenten getooid onderhoorigen gelooven, dat het minste teken van onenigheid zoude blijken in het midden der luisterrijke vergadering, bij die konde plegtigheden, welke de hooge wereld zich be-

wijst, en die niet anders zijn dan als bedriegelijke vertooningen, de geheimste veeften of best gesmede plannen met een ondoordringbaren sluier bedekkende. Hoe zoude men de gedachten kunnen doorgronden van hen, wier gelast, door eene dogelische noodzakelijkheid in achterhouding gevelend, steeds hetzelfde blijft; wier mond nog lacht, wanneer de hol in hun hart woont, en die, met welbehagen het onheil eens anderen aanschouwend, weenen over dengene, dien zij niet eens beklagen. Zoo dit in laga kringen soms kan opgemerkt worden, hoe veel te meer zal zulks plaats hebben in de hoogste, welke gladder baan ieder dwingt tot volnemen en verheeling.

In den loop van dezen avond werd dit ook weder hier bewezen, want dezelve ging om, en niet het minste verrade zich aan beide zijden. De Koning van Navarra werd met oplettendheid behandeld, en het was niet te merken uit de vlamme blikken, welke hij op zijne schoone bruid liet vallen, dat de wij van KARL althans voor hem geene straffe woude zijn. Men was niet bijzonder aangenaam; hij overtuigde zich nu, dat vriendschappelijke mischijven kon gewonnen worden; het overige soude van lieverlede gelukken. Ook is het niet te ontkennen, dat MARGARETHA VAN FRANKRIJK, hare luisterrijke uitgesloten, alles besat, wat een man immer boide. De geschiedschrijvers van dit tijdvak schilderen haar steeds af als eene der bevalligste vrouwen, wier uiterlijke hoedanigheden nog verhoogd werden door rijke verstand en gewartheid, waarvan zij trouws meermaal blijken had gegeven. (4) Daarom maakte dit te zamen genomen zulk eene diepen indruk op het gevoelige hart van HENDRIK; deze vorst toot was, gelijk men weet, gesmakelijk van deze zijde te kweten en nimmer overvlechten; trent, vroegwelike schoonheid en vernuft. (Het Verloof hierin.)

(4) Deze MARGARETHA VAN FRANKRIJK zij niet te verwarren met MARGARETHA VAN VALOIS, welke onderscheidene werken heeft nagelaten. Evenwel ook de echtgenoot van HENDRIK IV. dichtwerken geschreven en gedrukt, welke van haar verstand en duidelijk bewijs geven. BRANTON, *Illustrations Discours* P., zwaait haar eenen uitbundigen lof toe, en schreef in alles niet geloofd moet worden, is het echter onbetwistbaar, dat die vorstin naar lichaam en geest zeer begaafd moet geweest zijn.

Rijze prijzen gehouden; 660 balen Rio zijn van 44/8 à 50/, en 150 balen St. Domingo tot 49/ verkocht.

KATOEN met weinig hand-; doch niet lager in prijs; verkocht zijn 850 balen Surat van 6 à 6½, 200 Madras van 6½ à 6½, 80 Bengaalse van 6½ à 6½, en 60 Boweda tot 8½ dr. per C.

THEE. De markt is zeer stillig; Compagnies Congo is bij groote partijen van 1/3 à 1/3½ verkocht. Vrije handels Thee, in alle soorten, is gevraagd tot iets boven de laatste veilingen. De aanvang der veiling van Mei is bepaald op Maandag aanstaanden; de hoortelheid is 72,208 kisten, of 5,168,115 C.

RIJST. Van Bengaalse blijft de markt voortdurend schaars voorzien, en daarvan is niets in veiling geweest; de vraag is niet groot; de prijzen zijn, even als die der andere O. I. soorten, onveranderd. Carolina blijft ter consumtie 38 à 40/ g. liden.

SPECERIJEN. Pepper blijft vast in prijs, doch daarvan is niets in veiling geweest; moeij Sumatra van 4 dr. koopers v. d. en, doch wordt op 4½ dr. gehouden. Piment wordt tot vorige prijzen gelaten. De driemaandelijksche veiling van Agave heeft plaats gehad; bijna het geheel der Ceylonische is verkocht; de Malabaarsche daarentegen geheel opgehouden; de fijne soorten hebben dezelfde prijzen als in de Januarijveiling opgebracht; de 2de en 3de soorten zijn 2 à 4 dr. lager gegaan. O. I. Gewer is iets lazer, doch redelijk goed gevraagd; 799 balen Bengaalse zijn tot 10/ in veiling verkocht.

VERFWAREN. Van O. I. Indijs zijn eenige koopen tot de opg. handen veilingen ter verzending naar Engeland gekocht; 156 seroenen Guatimalo, 11. Vrijdag in veiling, hebben 3 à 4 dr. boven vorige prijzen opgebracht. Coghendie in veiling 1 à 2 dr. lager afgegeven. In Lac-dye is weinig omgekomen; de prijzen zijn onveranderd.

TALK. Petersburgers gele Kaarsentalk in loco is circa 2/ hooger, namelijk van 61 à 61½ gedaan. Op levering is weinig vraag; de prijzen voor einde jaar zijn 46/ à 46½.

BOTER. De aanvoer van vreemde is matig, en de voorraad niet groot; maar gemee-qualiteit is meer vraag; doch de prijzen zijn lager; terwijl de beste soorten vraag van de hand gaan, en de beste Vriessche tot 98 à 99/ gedaald is.

ANTWERPEN, 3 Mei.

WIJZEN. Heden zijn 4,000 stuks drooge gezouten Maragnan van 12½ kilo, onlangs per Eclair aangevoerd tot gemein gehouden prijs verkocht.

SUIKER. 50 kistjes blond Havana zijn tot 1/8½ vreemde vlag verkocht.

RIJST. 70 tiersjes nieuwe Carolina zijn tot gemein gehouden prijs afgedaan. De Lotse, gisteren van Charleston binnen, bragt 1,209 tiersjes aan; het artikel blijft oevenwel goed prijshoudend.

ROTTERDAM, 2 Mei.

TABA. Tegen 10 dezer zijn in veiling aangelegden 81 trommels afhakel Virgin en Kentucky.

SHRE, 30 April.

BOTER. Beste kwaliteit f 32 à f 33; minder soort f 28 à f 30.

DELFT, 2 Mei.

BOTER. Marktprijs f 34; er was al vrij wat Scheij Boter aangevoerd; weinig zuiver gras was vlag weg tot f 48 à f 49.

GRAVEN, ZADEN, ORIS, ENZ.

HAMBURG, 30 April.

Aan onze markt is het, sedert de aankomst der twee laatste Engelsche posten, slaanw, en de handel is, bij sterk dalende prijzen, zeer beperkt. 123, 123 & Saal Tarwe is tot 150, 124 & dito tot 153, 126 & Marische tot 155, 124, 125 & Silesische tot 158, en moeij witte Saal tot 160 R. verkocht; in het geheel zijn 250 last afgedaan. Rogge, bij kleinen omzet, prijshoudend; van Dantzig is 120 & tot 52 R. Bco. gedaan. Garst in de beste soorten blijft gevraagd; geringe moet lager gelaten worden. Haver komt weinig aan; beste waar vindt tot veranderde prijzen koopers. In Boonen en Ervten is niets van eenig belang omgekomen. Raaplois op Mei 10 M.; op herfstlevering 194 à 194 R. In Kluersaad gaat weinig om.

RIJA, 18 April.

127 & Russische Tarwe wordt tot 300 R. Bco. aangeboden. Rogge is williger; voor 118, 117 & Keersche is 60 R. Bco. bedongen, en dezelfde prijs, met 10 pCt. handgeld, geboden, doch niet dan 2 R. daarbinnen te koop. In Garst gaat niets om. Haver nominal 40 Z. B. Met de Strossen worden verwacht 3,000 last Tarwe, 1,000 last Garst, 8,000 last Haver, 32,000 last Rogge, en 180,000 ton Lijnsaad. Lijnsaad is aangenomen, en daarvoor wordt 144 R. gevraagd, en 144 R. geboden. Hennipsaad wordt hooger gehouden; 94 R. is met 10 pCt. last bedwilt.

KONINGSPRANG, 25 April.

Sedert vorige week zijn eenige partijen Tarwe, als 130 & oude bonte tot f 525; 127 & nieuwe bonte tot f 490; 124 & 125 tot f 510; 127 & roode tot f 480 gekocht. Ook in Rogge is vrij wat handeld geweest, en 119 & met f 310, 118 & met f 200 betaald. De vraag naar dit artikel blijft aanhouden; voor 110 & Slaglijnsaad is f 13½ per ton gegeven.

STETTIN, 26 April.

Voor Tarwe is weinig kooplust; tot 70 R. is goede gele verkocht. De prijs der Rogge houdt stand; in loco wordt 34, a 35 R. gegeven. Garst is lager. Haver slechts bij kleinsigheden gekocht. Naar Raaplois is voordusich geene vraag. Raaplois in loco 5½ R., op Augustus, Sept. en Oct. 9½ R.

DANTZIG, 23 April.

Heden zijn 54 last roodbonte Poolische Tarwe op 130 & tot f 525, 43 last dito 131 & tot f 535, 25 last bonte, 132 &, tot f 550 gedaan. Voor 125 & Rogge is f 218, voor 120 & dito f 220 betaald.

DONASCHT, 2 Mei.

De aanvoer van alle Graanen was heden zeer gering; de beste soorten van witte Zeeuwsche en Inlandsche Tarwe zijn bij kleinsigheden tot vorige prijzen vraag afgegeven, doch mindere en gemeene soorten zijn tot circa 20 c. lager afgegeven; beste jafje van f 12 40 tot f 12, mindere van f 11½ tot f 11, beste nieuwe van f 11 40 tot f 11, middelsoorten van f 10½ tot f 10, gemeene van f 9 tot f 8½; beste zomer Tarwe prijshoudend, en tot f 10, gemeene van f 8½ tot f 8 verkocht. Rogge in de slaap; Zeeuwsche van f 2½ tot f 7½, Inlandsche van f 7 tot f 7 30, en klein Brabandische van f 6½ tot f 7. Winter Garst he akkoord van f 4 70 tot f 4 80 verkocht; zomer dito 30 c. lager; het zakgeld van f 4 tot f 4 10, en gestort van f 12½ tot f 12½ verkocht. Voor Haver vorige prijzen waard; Inlandsche he zakgeld van f 3 40 tot f 4 40, gestort van f 72 tot f 75, en Inlandsche dikke van f 84 tot f 93 verkocht. Boonen met trage Koopers; zijnde de klein Brabandische van f 195 tot f 193 afg. en. Paardenboonen slaap, en 20 c. lager. Ervten onder vraag. Kouland met kleinen handel; Overmaasch is van f 255 tot f 300 verkocht; mool Zeeuwch f 310 waardig; peuk Zomerzand f 240; mindere soorten niet begeerd. Slaglijnsaad vond weinig koopers; 110 & Brabantisch werd tot f 265, en 108 & Inlandsch voor f 225 vergeefs gelaten. Raaplois op 6½ f 31, contant f 30 verkocht; op het jaar werd tot f 31 gelaten, en op Oct. en Nov. te vergeefs f 30 geboden.

Regtzaken.

Arrondissements Regtbank te Amsterdam. Zitting van Dingsdag 30 April 1839.

Voorzitter: de Grootmeester H. M. C. VAN HALL.

WETEN OF DE POSTERIJEN.

Door de postmeesters van Amsterdam, Naarden en A. nersfoort waren, naar aanleiding der wetten op het postw. verscheidene actien (geenamenlijk ongeveer f 1,200 bedragende) ingesloten, tegen Ruwala en C. Co., die eenige diligences-konst over A. nersfoort naar Utrecht en Amsterdam hadden onderhouden, zonder voorposten te betalen.

Mr. C. H. Perk, voor de verzoeken gedaagden, opperde tegen deze actien:

I°. Eene exceptie van niet oetankelijkheid, en beweerde:

II°. Dat ook ten postw. de eisch was ongegrond.

III°. Meende de postw. dat de vordering alleen in foro criminali kon geschieden. De paardpost werd geregeld bij de wet van 9 Primaire An. VII. Bij de monv. v. d. postw. die hieruit ontstonden, volgden een later wet van 15 Primaire An. XIII. Bij deze wet wordt aan de postmeesters eenige bevestiging gegeven van 25 centimes, voor ieder paard, dat voor de diligences-gespannen wordt onder de postmeester te zijn gelovd. Deze wet, nog in krachtig gehandeld, is in hare beginselen. Het is een wet, waardoor het publiek de postw. van de postmeesters bekostigt. Zoo iets is inderdaad een schandelijk op het bestuur der postw. De handhaving is aan het publiek ministerie overgelaten.

Art. 1 der wet van 15 Ventose schijnt dit tegen te spreken. Doch art. 2 neemt allen twijfel weg. Het bepaalt, dat de overtreders voor de correctie-rechtbanken moeten worden vervolgd.

Rijst, 11 n. 6 van het Kon. heb. van 24 Nov. 1829, is het opmaken van processen-verbaal aan de postmeesters vrij gelaten en bevolen. Hierop verlangt het publiek Ministerie regt. Wel gaat de civiele actie gewoonlijk met de correctie-rechtbank gepaard, maar hier vervangt de publieke actie hetgeen in den regel een civiele vordering daartellen zou. Nooit toch kan dezelfde daad twee actien, een civiele en een correctie-recht, ten gevolge hebben. Indien de postw. aandeel lijden, het is alleen een delict, en zij hebben dus slechts een actie tot vergoeding van kosten, schaden en interess. Maar geen actie uit hun schuldbestuur (zoo als men hier instelt) komt hun toe, op deze wijze zouden zij dertig jaar lang, deze verdelving kunnen instellen.

De toekenning van de halve boete aan de postmeesters is een tweede bewijs, dat men hier in een exceptie-een geval verkeert. Kende nu de wet ook deze civiele actie voor de centimes, zoo zou men hebben: 1° een civiele actie voor de centimes, 2° een vervolging voor schadevergoeding, bestaande in de halve boete, ofschoon er geen schade bestaat, indien namelijk de civiele actie begint is; 3° een vervolging door het publiek ministerie voor een boete executabel bij lijfswang, terwijl de vordering uit haren aard niet contigabel zijn zou. Dit zou niet zijn als maar ter in idem. Op deze gronden, meende de pleiter, dat de eischers in hunnen eisch behoorden te worden verklaard niet oetankelijk.

H. Tot de zaak ten principale overgaande, vestigde de heer Perk de aandacht op de wet van 10 Brumaire An. XIV. en het Keizerlijk decreet van 6 Julij 1806. Dit decreet is niet op het onderwerplijk geval toepasselijk, want daar wordt geveerd, dat zij een gedeelte van den afstand langs de weg afleggen, en verder, dat daardoor de postmeesters van de betaling verstoken worden. De pleiter betoogde nu, dat de ondernemers Ruwala en C. Co. geen bijwezen insloegen. De ratio legis is de vrees, dat men aldus de rechten der postmeesters zou zoeken te ontdoen. De destitutie van de dienst moet medebrengen, dat men behoort den algemeenen weg te volgen. De concessie, hier gegeven, is niet bloot naar Utrecht. Zij is bepaald over Hilversum, Maarsseveld, enz., bij concessie van 25 Junij 1835. Eene tweede concessie van 9 Julij 1838 behelst het verlot, om van Hilversum op Amersfoort te rijden. De wet zou toepasselijk zijn, indien men bij voorbeeld Naarden, (ofschoon in de route liggende, misreed. Par la deviation zijn de woorden der wet.

Ook de wet van 10 Brumaire, An. XIV. toont de niet toepasselijkheid aan. Die wet zegt duidelijk, dat er vrijstelling is voor het geval, waar er geen paardpostw. op de route is. Zij kunnen dus, ook al wilden zij, geen postpaarden gebruiken. Deze wet is nog uitdrukkelijk bij Besluit van 1 Julij op deze wegen toepasselijk verklaard.

Mr. A. Brugmans, voor de originele eischers, begon met op te merken, dat de daadzaken in confesso zijn. De vraag is dus alleen, of de actie is regten gefundeerd is. Hierop onderzocht de spreker:

I°. de hoedanigheid der ingestelde actie, en

II°. de toepasselijkheid op de erkende daadzaken.

Art. 2 der wet van 10 Brumaire, An. VII., hetwelk men bij den vorigen termijn heeft vergeeten, heeft reeds de bepaling, dat niemand dan de paardpostw. postw. paard moet leveren. of dat men anders aan den postmeester den volles reis moet betalen. Dit regt was door den staat aan de postmeesters overgedragen. De wet van 15 Ventose, An. XIII. veranderde deze bepaling, en maakte het gebruik van voorspan vrij, maar voerde in de plaats daarvan de concessie in. Ieder ondernemer moest dit dus zonder uitzondering betalen. Het is een zuiver civiele actie. Cf. Polhier, Traité des Obl. 1, 3, 121. Huber, de inst. stipul., 2 en 3. Voet, ad tit. Pand. de cond. ex lege, en onze wetgeving zelve. Een feit is of licitum: dan is het een gewone obligatie, of illicitum, en dan is het een verbindtenis ex delicto of quasi delicto, die er uit ontstaat.

Wat is er nu van de niet oetankelijkheid? De civiele en openbare actie subintrenen nooit in elkander plaats. Zie art. 3, C. d. J. Cr., art. 3, 176. van straf. Men kan, onafhankelijk van de poenale actie, enkel en alleen civiliter ageren; zie Carpot, Just. Cr. 1, p. 91, en in het Fransche regt, (art. 182), kan de partij zelf door raactie, de zaak ten criminele aanb. Men kan dus, of bloot civil, of bloot crimineel, zonder civie conclusie, of op beide wijzen gelijkelijk ageren. Maar de poenale actie heeft niet dezelfde bron, als de civiele. De strafbepaling in casu is niet toepasselijk, dan wanneer er eenige praesumptio doli bestaat. Niet de wanbetaling, maar de opzettelijke wanbetaling constitueert het delict.

Dat de boeten altijd aan den staat toekomen, zoo als men beweerd heeft, is onwaar. De heer Brugmans betoogde dit door de aanhaling van een menigte wetten, waarin de boeten niet, of slechts gedeeltelijk aan den staat vervallen. Men zie arresten van het hof van Cass. van 3 Maart 1808, Sirey VII. 2, pl. 1253; 3 Feb. 1827, Sirey VIII. 1, p. 38.

II°. De gedaagden hebben twee diensten, een naar Amsterdam naar Hilversum, die zich door middel van twee takken, een naar Utrecht, en een naar Amersfoort. De eenige exceptie, die bestaan kunne, vindt men in de wet zelve. Er zijn daarenboven verschillende amptiën op de wet van 15 Ventose, en als zodanig komt hier in aanmerking art. 1 van het Keizerlijk Decreet van 1806. De inhoud hiervan is duidelijk deze, dat ook de diligences op lijnwege rijdende de concessie moeten betalen. Is er nu eenige postroute tusschen de hoofdplaatsen, en men gebruikt dien gewonen postweg niet, zoo bestaat de in de wet vermelde deviatie. Wat men door bijweg verstaan kan, is niet quesitius. Men zie een arrest van het hof van Cass. van 2 Junij 1827.

Ic wet van 10 Brumaire, An. XIV. spreekt van het geval, waar geen postweg is, maar hier is een groote weg, waarop stations geplaatst zijn, die men ontwijkt en misrijdt. Het besluit van 1829 zegt dan ook stellig, dat daardoor geen inbreuk op de algemeene reglementen wordt gemaakt.

Mr. C. H. Perk merkte bij gelijk op, dat reeds in de conclusie gesteld was, dat ook de berekening geheel erroneus is. Eene opzettelijke wanbetaling is niet denkbaar. Het bloote feit van niet betalen, (altijd een vrijwillige daad), is de grond op de poenale actie. De voorbeelden van boeten, die niet aan den staat vervallen, zijn alleen exceptiee. Zij strekken om de vigilantie der ambtenaren te bevorderen, dat hier geheel onnoodig is. De pleiter schaterde verder het gepleite, omtrent de beteekenis van hetgeen de wet onder bijwegen verstaat.

Na nog kort de dupliek van den heer Brugmans te hebben gehoord, heeft de officier het nemen van conclusie bepaald op den 14 Mei aanstaanden.

(2837) EMPRUNT DU ROYAUME DE POLOGNE DE 150 MILLIONS, garanti par S. M. l'Empereur de toutes les Russies.

Le remboursement de l'année courante est de 70 Séries, comprenant chacune 100 Obligations, soit 7,000 Obligations, qui obtiendront les primes suivantes:

1 de f. 1,000,000, 1 de f. 300,000, 2 de f. 150,000, 6 de f. 25,000, 8 de f. 14,000, 12 de f. 7,000, 20 de f. 4,200, 100 de f. 2,500, 150 de f. 2,100, 200 de f. 1,500, 1,000 de f. 950, 5,500 de f. 750.

Le tirage des Séries aura lieu le 1. Juillet, celui des Obligations le 1. Juillet 1840 à Vienne publiquement au Prétoire des autorités.

On peut se procurer chez la maison soussignée:

Des Bons partiels pour le remboursement de cette année, avec plein droit à toutes les primes, indiquées ci-dessus, au prix de 40 francs la pièce, avec renonciation au moindre gain, au prix de 20 fr.

Sur six Bons pris ensemble un septième sera délivré gratis.

Le bulletin des Séries et Obligations appelées au remboursement sera envoyé aux personnes, qui s'adresseront directement à:

HENRI REINGANUM, Banquier et Receveur général à Francfort s/m.

(2838) DE BARGES van Amsterdam naar het Nieuwe-Diep, vice versa,

vertrekken dagelijks, ongezonder Maandag, des morgens ten Zeven ure, en voor de Nachteport, Zaterdag, avond ten half Vijf ure, van Amsterdam, en Zondag avond ten Zeven ure van het Nieuwe-Diep; van Alkmaar voor de Dagbeurt, des namiddags ten half Een ure, en voor de Nachteport, des avonds ten half Elf ure, gaande naar en des nachts ten Twaalf ure komende van het Nieuwe-Diep. Adres voor Passagiers en Fracht-Goederen, bij den Commissaris van het Huiskolter-Veer alhier en in het Nieuwe-Diep, in het Veerhuis.

Amsterdam 1°. Mei 1839.

J. T. ZUHRMUELEN.

(2839) STOOMPAKET-VAART TUSSEN Rotterdam en Londen. De STOOMPAKETTEN der General Steam Navigation Company, in dienst van de GENERAL POST OFFICE, te Londen, vertrekken van Rotterdam.

van Londen. Woensdag 8 Mei, des morgens ten 7 ure. Zaterdag 11 Mei, des morgens ten 9 ure.

Elken Woensdag en Zaterdag, des morgens ten 7 ure.

Het Passage-geld is: Eerste Kajuit £ 2.2.0. Tweede Kajuit £ 1.12. Nadere inlichtingen te bekomen bij de Agenten W. SMITH en P. A. VAN ES.

(2840) GEËCTROIEERD Verbeterde Patent-Secreten, TEN GEBRUIKE VAN SCHEPEN EN IN HUIZEN.

Ten gevolge van voormeld Octrooi, heeft de Ondergeteekende, de enige zijne geachte Begunstigers, Architecten, Scheepbouwmeesters, Warkhuys Eigenaars van Schepen of Huizen, en andere belanghebbenden te bewijzen, dat hij hem dagelijks te bezigtigen zijn: VOORWERPEN EN TEEKENINGEN, waartoe ieder dekundige zal kunnen ontwaren, dat deze verbeteringen het doel om, (naamlijk) om in huizen en op schepen de onaanname voor de gezondheid nadeelige onreine lucht te beletten) volkomen bereikt worden; alsmede, dat de bewerktuiging zodanig is ingerigt, dat deze geene zwakke punten heeft overgelaten, zodat men voor lekkage of intoring, noch op schepen, noch in huizen, behoeft te vrezen. Die, we reeds op oorderschone schepen door den Ondergeteekende zijn aangebragt, mogen hier van getuigen.

Daar de Ondergeteekende tijd noch kosten spaart, om verbeteringen in andere zaken, zijn vak betreffende, te zoeken, waartoe hetzelve ruimmoeds hem gelegenheid geeft, zoo beveelt hij zich met deze verbeterde uitvinding, en alles, wat zijn vak als Huis- en Scheepbouwmeester betreft, in het gunstig aandenken zijner Landgenooten; zallende hij, gelijk tot hiertoe, door een prompte en nauwgezette bediening het vertrouwen waarvan hij de vleijendste getuigenissen: zoo dikwijls van zijne Landgenooten heeft mogen ontvangen, zich meer om meer waardig te maken.

R. H. HARTMAN, Mr. Huis- en Scheepbouwmeester Zeeijk, N°. 10.

AMSTERDAM, Mei 1839.

(2841) De Ondergeteekende berigt hiermede aan zijne geacht Begunstigers en het Publiek, dat Maandag den Zeden Mei aanstaande het nieuwe MAGAZIJN van Mannetaken, Mode-Artikelen, Galantrien, Parfumerien, benevens het apart ingerigt MAGAZIJN van alle Soorten en Wasdoeken, zal geopend zijn.

P. H. van der Burght, Kalverstraat, het 4de Huis van de Taksteeg, N°. 186.

(2842) Soestdijk. De Ondergeteekende heeft de eer het geëerde Publiek te berichten, dat zijn reeds bekend LOGEMENT, te Soestdijk, over het Paleis door verscheidene veranderingen verbeterd, is voorzien van eenen nieuwe bijgebouwde Stalling voor 26 Paarden; daar ook de Wagens van WALDA en COMP. van Amsterdam bij hem aankomen, en voor Passagiers des Zondags namiddags ten 6 ure, alsna Maandag morgens ten 6 ure de Wagon bij hem vertrekt, over Hilversum naar Amsterdam, waarmede de vrijheid neemt, zich bij het geëerde Publiek minzaam aan te bevelen tot de ontvangst van latsoenlijke gezelschappen, welke zich alhier kunnen laten bedienen van Orjeuners, Diners en verdere Verversechingen; zulke niets onbeproefd gelaten worden, zich de gunst van het geëerde Publiek waardig te maken.

J. F. WITTE.

(2843) AVIS AUX DAMES. Madame SOIRIS a l'honneur d'annoncer, qu'elle est arrivée à Paris avec un bel assortiment de MODES, consistant en CHAPEAUX BONNETS.

Deballé: Wapen van BERN, SPUL.

(2844) Een gehuwd PERSOON, van een gezond en sterk lichaamsgeest, behalve met het Hollandsch, ook met de Hoogduitsche taal vertrouwd, en tot de werkzaamheden alleszins geschikt, wenscht zich geplaatst te zien als Pakhuysnecht, Kantoorlooper, of in dergelijke betrekking. Hij kan, zoo wegens zijn gedrag, als in andere opzichten, de meest voldoende Getuigenissen prouceren. Adres onder Lett. P., aan het Kantoor van de Avondbode.

(2845) Nederlandse MUZEN-ALMANAK. De Ondergeteekende brigt hierdoor, dat hij door aankoop Rig naar geworden is van het Fonds en Regt van Uitgave en Copij van bovenstaand JAARROEKJE, vroeger door den Heer J. INNERZEEI. Ja. uitgegeven.

De MUZEN-ALMANAK van 1839, of de 21ste Jaargang, is, 250 last het getal der nog onverkochte Exemplaren dit toelaat, tot den vroegsten Prijs van f 3.50 te bekomen.

AMSTERDAM, 10 April 1839.

J. H. LAARMAN.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAKENINGEN.

Zaterdag 4 Mei 1839. HAMELIN, Tooneelspel in drie Bedrijven, naar het Fransch van Emile Souvestre, door den Heer Mr. A. H. de Braine. Nofit vertoond. Gevolgd door; ARLEQUIN OP HET TOOVER-EILAND, Nieuw Groot Ballet Fantomine, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Voisin van Hamme, Nieuwe Costumes; en Nieuwe Decoratie van den Heer J. E. de Vries; Muzijk van den Heer A. Berlijn.

Ten Zes ure op het Tooneel.

THEATRE FRANCAIS. Sous la direction de Monsieur BAUDOT. (Entrées de faveur généralement suspendues.) SAMEDI 4 Mei 1839. (Pour la Clôture définitive des représentations) de Mr. Lhérie la première représentation de: LA SONNETTE DE NUIT, Yvandeville en 1 Acte, par Mrs. Lhérie, Brunswick et Bartholmey. Mr. Lhérie, un des auteurs, remplira 4 rôles différents. Précédée par: ROQUELAURE. (ouvrage généralement demandé). Mr. Lhérie remplira le rôle de Roquelaur.

Pur extraordinaire on Commencera à 7 heures précises. Très inécessamment: CONCERT D'ADIEU, donné par Mr. Ernest, dans lequel on entendra, pour la partie de chant, Mad. Miro Camoin, et sur le piano, Mr. Miro, artiste, qui a obtenu les plus grands succès dans les Salons de Paris.

L'Affiche du jour donnera les détails.

DEUTSCHES THEATER. In der Amstelrassen. Auf Allerhöchsten Befehl Seiner Majestät des Königs. Sonnabend 4 Mai 1839. DAS SCHLOSS AM AITNA, Romantische Oper in 3 Acten; Musik von Heinrich Marschner. *** Wilhelm von Stalbeck — Herr Binder.

Text-Bücher dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Z. Voorburgwal, N°. 165, und J. D. Gertner, Muiderplein, N°. 53, zu haben.

GROOT FRASCATI. Zondag 5 Mei 1839. De laatste SOIRÉE MUSICALE à la Strauss, volgens Programma, aan het Locaal verkrijgbaar.

Aanvang ten 8 Ure.

GEWUKT BY A. ZWERSAARD.